

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 48-1924)

Originalt emne

Lystanlæg

Lystanlæg/Lystanlæg i Almindelighed

Vennelyst

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 22. maj 1924](#)
- 2) [Byrådsmødet den 18. september 1924](#)
- 3) [Byrådsmødet den 29. september 1924](#)
- 4) [Byrådsmødet den 16. oktober 1924](#)
- 5) [Byrådsmødet den 8. januar 1925](#)
- 6) [Byrådsmødet den 29. januar 1925](#)
- 7) [Byrådsmødet den 14. februar 1925](#)
- 8) [Byrådsmødet den 14. marts 1925](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 22. maj 1924 - side 2

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 48-1924)

Meddelelse fra Forskønnelsesudvalget angaaende Præmieringen af Projekterne til en Koncertbygning i "Vennelyst".

Fra Bedømmelseskomitéen forelaa Meddelelse om, at Præmierne var fordelt saaledes:

1. Præmie, 3000 Kr. : Arkitekt Paul Stegmann for

Projekt mrkt "Abraham".

2. Præmie, 2000 Kr.; Arkitekt M. P. Sørensen for

Projekt mrkt. "En ligesidet Trekant".

3. Præmie, 1000 Kr. : Arkitekt Kornerup Bang for

Projekt mrkt. "Tone og Tale".

4. Præmie, 500 Kr. : Arkitekt Høegh Hansen for

Projekt mrkt. "En Lyre".

A. Mørup forelagde Sagen. Der var indkommet 14 Projekter, og Bedømmelseskomiteen nedsatte da et Arbejdsudvalg til at gennemgaa og fremkomme med Indstilling.

Arbejdsudvalget bestod af de tre fremmede Arkitekter, Borgmesteren og Taleren. Naturligvis var det særlig de sagkyndige, som foretog Bedømmelsen, men der var Enighed om, at Projektet. "Abraham" var de øvrige langt overlegent og derfor maatte indstilles til 1.

Præmie. Ganske vist havde vedkommende Arkitekt anslaaet det til 800000 Kr., altsaa langt over hvad man havde tænkt sig; men de tre Arkitekter havde foretaget en Beregning og var kommet til det Resultat, at Projektet kunde gennemføres for 650000 Kr., medens nogle af de øvrige Deltagere havde regnet forkert til den anden Side. Det Arbejde, som var tildelt 2. Præmie, var tiltalende og havde den Fordel at være meget billigere; et Par andre Arbejder havde gode Enkeltheder og havde faaet 3 og 4. Præmie. Der var nogen Tvivl om, hvorledes Udtrykket "indenbys Arkitekt" skulde forstaas, idet nogle hævdede, at det kun var de Arkitekter, som boede i Aarhus, medens andre holdt paa, at en Mand maatte kaldes Aarhusarkitekt, naar han havde sit væsentlige Arbejde i Aarhus Kommune, selv om han boede i privat i en Nabokommune, og ved en Afstemning om Spørgsmaalet blev der Flertal for at tage Begrebet i den videre Betydning. Selv om ingen af Projekterne fuldt ud tilfredsstillede de Krav, der blev stillet i Programmet, og det bedste Arbejde ogsaa havde visse Mangler, var disse dog ikke større, end de let kunde afhjælpes.

Formanden meddelte, at Sagen paa nærværende Tidspunkt kun kunde tages til Efterretning. Det var nu fastslaaet, at et Musikhus ikke kunde opføres for den Sum, som man havde tænkt sig, og saa blev det Udvalgets Sag at fremkomme med eventuelle Forslag.

Marius Geertsen syntes ikke, man havde overholdt Betingelserne i Programmet. Naar

Byraadet havde fastsat, at Arbejdet skulde udbydes blandt de indenbys Arkitekter, maatte det ogsaa være Byraadets Sag at afgøre, hvad der skulde forstaas derved, og det saa mærkeligt ud, at man tildelte et Arbejde paa 800000 Kr. 1. Præmie, naar der i Betingelserne stod, at man ønskede en Bygning til 400000 Kr. Andre Arkitekter havde anstrengt sig meget for at holde Arbejdet nede omkring dette Beløb, og hvis de havde turdet regne med, at der ikke skulde tages Hensyn til Prisen, vilde deres Arbejder muligvis have set helt anderledes ud, saa de havde nogen Grund til at føle sig misfornøjede. Det var ogsaa kedeligt, at Byens Arkitekter, som betalte deres Skat til Kommunen altid skulde forbigaa, saa Arbejdet blev overdraget til udenbys Folk eller til Embedsmænd.

Leonhard Hansen vilde ikke yde Komitéen nogen særlig Ros for dens Afgørelse. Byraadet burde have haft noget mere Indseende med Bedømmelsen, naar der var bevilget et saadant Præmiebeløb, og ligeledes burde Spørgsmaalet om indenbys Arkitekter have været afgjort af Byraadet. Taleren fandt ogsaa, at man havde bedømt ud fra andre Forudsætninger, end Byraadet havde givet, idet der udtrykkelig var nævnt 400000 Kr., og saa burde man næppe have givet 1. Præmie til et Arbejde, som var 100 % dyrere. Det nævnte Projekt havde tilmed visse Mangler; der var vist ikke nogen Scene, der manglede Privatlighed til Værten, og Salen var vist kun anslaaet til at rumme 1200 Mennesker i Stedet for 14-1600. Taleren fandt derfor, at Komitéen mindst af alt havde handlet efter de Beslutninger, der var taget indenfor Byraadet.

M. Brammer pegede paa, at Komitéens Afgørelse var ganske enstemmig. Angaaende Spørgsmaalet om indenbys Arkitekter meddeltes det, at man havde forstaaet dette Udtryk i den nævnte vide Betydning ved Konkurrencer andre Steder, f. Eks. i Odense og i København; der var altsaa skabt, Præcedens derfor, og det havde ogsaa været smaaligt at se anderledes derpaa. Her var næppe Stedet til en Kritik af selve Forslagene, idet man endnu ikke havde set Projekterne, men de omtalte Mangler i Detaillerne kunde enhver Arkitekt føje til, Hovedsagen var at faa alsidige, vejledende Projekter af et Musikhus frem, og det havde man ogsaa opnaaet. Det var selvfølgelig rigtigt, at de Arkitekter, som havde holdt Projektet nede ved 400000 Kr., var blevet hæmmet derved; men der stod dog blot i Programmet, at man ønskede, Prisen blev holdt omkring dette Beløb; det var ikke nogen egentlig Betingelse.

Andr. Christensen gjorde opmærksom paa, at naar Byraadet havde overladt Bedømmelsen til en Komité, saa nyttede det ikke bagefter at ville tiltage sig større Evner og Betingelser for

at kunne bedømme Arbejderne end Komitéen; der var selvfølgelig intet andet at gøre end at tage Bedømmelsen, som den forelaa. Det maatte indrømmes, at Projekterne laa noget udenfor, hvad man havde tænkt sig; men naar en Arkitekt indsaa, at Arbejdet ikke kunde laves for den ønskede Pris, var der ikke noget at sige til, at han lavede det, man ønskede, selv om Prisen blev højere; det var bedre end at lave noget, som man ikke ønskede, eller at sætte Overslaget for lavt.

A. Mørup betonedede, at det omtalte Arbejde ikke maatte sættes til 800000 Kr., men til 650000 Kr., og Middelsummen for Arbejderne var ca. 640000 Kr. Der var ikke nogen kommunal Embedsmand, som havde deltaget i Konkurrencen; om en Statsemdsmand havde gjort det, kunde man ikke vide og ikke paa Forhaand udelukke ham. Angaaende den manglende Scene, saa var der et Podium, som man havde ønsket noget større, men det kunde let gøres, og i Salen var der Plads nok til 1500 Mennesker. Projekterne viste, at Opgaven faktisk havde været uløselig, som den forelaa.

A. Sneum mente ikke, man kunde debattere Projekterne, naar de ikke havde foreligget til Gennemsyn. Angaaende Prisen saa havde Stadsarkitekten nævnt 400000 Kr., og saa maatte det vel ikke være helt ude i det blaa. Forøvrigt var Byraadet jo ikke forpligtet til at tage nogen af de præmierede Projekter.

Marius Geertsen hævdede, at man burde se paa en saadan Konkurrence omtrent som paa en Licitation, hvor man vælger mellem Tilbudene. Det var derfor forkert at skære et Projekt ned fra 800000 Kr. til 650000 Kr. og lige saa forkert at forhøje andre, for Taleren vidste i hvert Fald, at enkelte Arkitekter havde bindende Tilbud fra Haandværkere om, at Arbejdet kunde udføres til den nævnte Pris.

Niels Barnow mente ikke, man paa Forhaand kunde kalde Opgaven uløselig, da Stadsarkitekten havde lavet det første Projekt og beregnet det til omkring 400000 Kr., og naar denne Sum var nævnt i Programmet, fandt Taleren det mærkeligt at give et Arbejde til 800000 Kr. 1. Præmie. Taleren maatte i høj Grad beklage, at en saa stor Sag, der omfattedes med Interesse af store Dele af Byens Befolkning, omtrent blev umuliggjort paa Grund af den høje Pris, og det var ogsaa beklageligt, at Stadsarkitektens Overslag, som man havde bygget paa, nu viste sig fuldstændig forkert.

Formanden fandt det morsomt at høre de Herrer Barnow og Geertsen holde sig saa stærkt til Stadsarkitekten, for ved andre Lejligheder ønskede de ham derhen, hvor Peberet gror. Stadsarkitekten havde ikke taget noget Arbejde af Betydning fra Byens Arkitekter, og

Kommunen havde heller ikke forbigaaet dem ved større Arbejder. Naar man indbød til en saadan Konkurrence, gik man ud fra, at hver af Deltagerne ydede sit Bedste, men ingen regnede med, at Bygningen skulde opføres efter en bestemt af Planerne; de var blot vejledende ved den endelige Udformning af Planen. Ved enhver Konkurrence var der Misfornøjelse og Kritik, og det samme var Tilfældet her; men naar Byraadet havde valgt en Komité og givet den Mandat til at træffe Afgørelsen, saa nyttede det ikke bagefter at angribe denne. Angaaende Spørgsmaalet om indenbys Arkitekt maatte Taleren absolut slutte sig til den videre Forstaaelse af dette Begreb. Naar Hr. Geertsen talte om bindende Tilbud fra Haandværkere, tillod Taleren sig at tvivle derom.

M. Brammer oplyste, at Stadsarkitekten ikke havde udarbejdet noget Projekt til Musikhuset, og baade han og Forskønnelsesudvalget holdt paa, at det ikke kunde opføres for 400000 Kr., saa der var absolut ikke noget at bebrejde ham.

Toges til Efterretning.

Uddrag fra byrådsmødet den 18. september 1924 - side 7

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 48-1924)

Indstilling fra Forskønnelsesudvalget med Planer til Opførelse af Koncerthus i "Vennelyst".

Fra Stadsarkitekten forelaa følgende Forslag:

"Efter det ærede Udvalgs Ordre har jeg udarbejdet de hermed følgende Skitser over den eventuelle Musik- og Forsamlingsbygning ved Vennelyst.

Bygningen er placeret saaledes, at Forsiden af den nye Bygning lægges i Maksimumstilbagerykningslinien A-B, og Indgangene til Vennelyst rykkes tilbage til Bygningens nordvestlige Gavl og saaledes, at der bliver en Indgang fra Høegh Guldbergsgade og en fra Nørrebrogade.

Værtens Lejlighed og Værelser for Personalet anbringes i en Vinkelbygning mod Sydvest, Personalet i Stuen mod Lysgaarden og Værten herover i Stuen mod Høegh Guldbergsgade.

Indgangene til Restauranten bliver fra Guldbergsgade og fra Terrassen mod

Vennelysttorvet, desuden findes der Indgange fra Stueetagen, saaledes at Brugere af Salen kan komme direkte til Restaurationen.

Indgangen og Tilkørsel til Musiksalen sker fra Udbygningen mod Nørrebrogade, hvor der ligeledes findes Billetkontor.

Af Hensyn til Bekostningen og Bygningens Ydre har det ikke været muligt at faa indført Butikker i Anlægget.

Bekostningen vil, efter en kalkulatorisk foretagen Udregning og med en enkel indre Udstyrelse af Rummene andrage ca. 500000 Kr. excl. Terrainarbejder og Inventar.

Forøvrigt fordeler Rummene i Bygningen sig som følger:

I Kælderen findes Varm tkøkken - Kaffekøkken - Smørrebrøds køkken - Opvask - Udlevering - Kølekælder samt øvrige nødvendige Økonomirum og under Scenen et Materialerum.

Saaframt man ønsker at kunne servere i Haven fra Restaurationskøkkenerne, kan dette ske, ved under Salens Gulv at udgrave for en Serveringsgang og heri anbringe et vandretgaaende Transportbaand, som fører til et Anretterværelse i Bygningens nordvestlige Ende. Herfra skal Serveringen til Haven foregaa.

I Stueetagen findes den store Musik- og Mødesal med ca. 1150 Siddepladser, rummelige Adgangs-, Garderobe- og Omklædningsforhold, en stor Scene, Toiletter, Funktionærværelser og Reserveudgange.

Hovedrestauranten som ligger i Stuen, bestaar bestaar af et større og to mindre Lokaler med foran liggende Serveringsterrasse og med Indgange, saavel uafhængige af Selskabslokalerne og Musiksalen, som i Forbindelse med disse.

Paa 1ste Salen findes 2 Balkoner med 350 Siddepladser, samt en mindre Balkon foran Selskabslokalerne, som kan benyttes, dels i Forbindelse med disse, dels i Forbindelse med Musiksalen, rummelige Forrum, Garderobes, Toiletter, Solistrum, Dirigentrum etc.

Direkte over Restaurationslokalerne findes Selskabslokalerne, forsynede med særlige Madelevatorer til Anretterværelset paa 1. Sal, og i Udbygningen mod Sydvest findes en fire Værelses Lejlighed til Restauratøren.

Facaderne tænkes udført i svagt brunligt Porfyrrit-Puds med de viste enkle Licener, Indfatninger og Baand. Ved at danne en monumental Indgang til Vennelyst fra

Nørrebrogade, kan der her skaffes Plads til 4 mindre Butikker."

"Rentabilitetsberegning

over

Forsamlings- og Musikhuset i Vennelyst.

Opførelsessum..... Kr. 500000,00

Inventar og Regulering....."100000,00

Kr. 600000,00 Restauratøren overtager hele Etablissementet og driver dette for egen Regning, idet Lejen ansættes, dels til en fast aarlig Afgift, dels til Afgifter for hver Gang den store Sal benyttes, og kan ansættes som følger:

Indtægter:

Fast aarlig Leje af Etablissementet Kr. 35000,00 Musikforeningen for 12 Aftener aarlig....." 5000,00

Afgift for Benyttelse af Salen 48 Gange i Sommerhalvaaret (= 8 Gange mdl.) à Kr. 250,00...." 12000,00

Afgift for Benyttelse af Salen 30 Gange i Vinterhalvaaret (= 5 Gange mdl.) à Kr. 200,00...." 6000,00

Kr. 58000,00

Forrentning af Anlægskapitalen:

Kr. 600000,00 à 8 % Kr. 48000,00

Overskud Kr. 10000,00 "

Fra Udvalget forelaa derefter følgende Indstilling:

"I Møde d. 15. og 22. November 1923 vedtog Byraadet paa Udvalgets Indstilling et af Stadsarchitekten udarbejdet Forslag til Udvidelse af Pavillonen i "Vennelyst" til et Beløb af Kr. 128000.

Det med Udvidelsen forbundne Murer- og Tømrerarbejde blev udbudt; men imidlertid fremkom fra musikinteresserede Kredse og fra Borgere (Grundejere) i nordre Bydel en Henstilling om at udskyde endelig Afgørelse af dette Spørgsmaal, og om at opføre en

større Bygning ved Hovedindgangen til "Vennelyst" mod Nørregade indeholdende "Koncertsal med Pavillon". Andragendet ledsagedes af en tegnet Garantikapital paa ca. Kr. 35000,00.

Efter at dette Beløb efterhaanden blev forhøjet til ca. Kr. 83000,00, og Musikforeningerne tilbød et Lejebeløb af Kr. 5000,00 pr. Aar i 10 Aar for Benyttelse af Salen 12 aarlige Koncertaftener i Sæsonen, bemyndigede Byraadet i Mødet d. 28. Februar d. A. Udvalget til at udskrive en Arkitektkonkurrence om en til Formaalet egnet Bygning. Der indkom 14 Konkurrenceprojekter, hvoraf 4 præmieredes, nemlig Forslag indleveret af Arkitekterne Poul Stegman, N. Sørensen, Kornerup Bang og Høeg Hansen.

Paa Grundlag af disse har Stadsarchitekten paa Udvalgets Anmodning udarbejdet vedlagte Forslag kalkuleret til Kr. 500000,00 exclusive Jordarbejde og Inventar. Man har forelagt Forslaget for de interesserede Grundejere og Musikforeningernes Formænd, der intet væsentlig fandt at indvende mod Forslaget.

Idet man henviser til vedlagte Tegningslister til et Beløb af Kr. 83000,00 ca. og Lejetilbud fra Aarhus Musikforening og Philharmonisk Selskab til et Beløb af Kr. 5000,00 pr. Aar for Benyttelse af Salen 12 Aftener, skal man tillade sig at indstille til det ærede Byraad, at Bygningen opføres efter de foreliggende af Stadsarchitekten udarbejdede Planer, dog under Forudsætning af, at den af Grundejerne tegnede Garantisum, saaledes som disse har tilbudt det overfor Udvalget, forhøjes fra Kr. 83000,00 til Kr. 110000,00, hvoraf 1/10 (Kr. 11000,00) indbetales straks, medens Resten betales med 1/10 pr. Aar til Dækning af eventuelt Underskud forbunden med Bygningens Drift.

Ligeledes indstiller man, at Fristen for Tegning af dette Beløb fastsættes til 30. September d. A., og at Udvidelsen af den nuværende Vennelystpavillon til et Beløb af Kr. 128000,00, som vedtaget af Byraadet d. 22. November 1923, bringes til Udførelse, dersom Garantisummen ikke skulde foreligge tegnet inden Fristens Udløb."

Kjeld Sørensen forelagde Planen og gennemgik Sagens Forhistorie. Da der blev afholdt Konkurrence, overdroges det til Stadsarchitekten at udarbejde en endelig Plan, og denne forelaa nu her. Efter at den var udarbejdet, havde Udvalget igen Møde med de forskellige interesserede om Sagen, men der var ikke Enighed indenfor Udvalget, idet Hr. Mørup tog Særstandpunkt. For om muligt at naa til Enighed foreslog Udvalgets øvrige Medlemmer, at den tegnede Garantikapital skulde sættes op til 150000 Kr. men heller ikke derved lykkedes det at komme til Enighed, idet Hr. Mørup som Repræsentant for den borgerlige

Gruppe krævede endnu mere Garanti, Udvalget for de interesserede Grundejere tilbød da at forsøge paa at faa tegnet en Garantikapital paa 110000 Kr., hvoraf 1/10 skulde indbetales kontant, og da der alligevel ikke kunde opnaas Enighed i Udvalget, sluttede Dr. Brammer og Taleren sig dertil. Udvalgets Flertal foreslog altsaa nu at gaa i Gang med Opførelsen af Musikhuset, saafremt der i Løbet af 14 Dage kan tegnes en Garantikapital paa 110000 Kr., hvoraf 1/10 skal indbetales kontant. Sagen havde nu varet længe nok, og der maatte træffes en Afgørelse, ogsaa af Hensyn til Værten i Vennelyst. Hvis Byraadet ikke kunde tiltræde Planen, kunde Taleren ønske at vide, om man saa skulde gaa i Gang med det engang vedtagne Projekt til Udvidelse af den gamle Pavillon; men selvfølgelig saa man helst, at der rejstes et Musikhus ved Indgangen til Vennelyst. At et saadant paa mange Maader vilde gavne Byen, var tidligere tilstrækkeligt omtalt.

A. Mørup var betænkelig ved Planen, fordi Foretagendet vist vilde bebyrde Kommunen med altfor store Udgifter baade til Anlæget og Driften. Byraadet gik i sin Tid med til at ville stille sig velvilligt overfor Sagen, hvis der blev tegnet en Garantikapital paa 100000 Kr. ; men det var under Forudsætning af, at det hele kunde anlægges for 400000 Kr., hvilket ogsaa fik Udtryk i Konkurrencen. Det viste sig imidlertid umuligt at faa et brugbart Projekt til den Pris. Stadsarkitektens Forslag var vist godt, men det vilde ogsaa koste mindst 600000 Kr., naar alt blev taget med. Naar man til et Projekt paa 400000 Kr. krævede en Garantikapital paa 100000 Kr., var det ogsaa rimeligt, at der nu krævedes mindst 150000 Kr., men selv om en saadan Sum tegnes, var der ikke tilstrækkelig Garanti for, at Pengene vilde falde hvert Aar, naar der var Brug for dem. Der var mange Garanter, og det var vanskeligt at sige, hvor meget mange af dem var værd i 10 Aar, nogle kunde dø, rejse bort eller blive mindre betalingsdygtige, saa Grundlaget var for usikkert. Det var vist rigtigt, at Byen trængte til et saadant Mødelokale, men om det skulde ligge paa denne Plads, kunde der være delte Meninger om. Naturligvis var denne Bydel interesseret i at faa det derud, men om det stemte med Byens Interesser som Helhed var et andet Spørgsmaal, og maaske kunde det være mere formaalstjenligst at lægge et saadant Komplex ved Banegaarden, hvor Kommunen selv var interesseret i at komme af med sine Grunde. Det paagældende Udvalg havde vist ogsaa tænkt paa noget saadant ude i dette Kvarter. Hvad Rentabiliteten angik, var det jo let nok at opstille et Regnskab, men det var tvivlsomt, at nogen vilde give en Leje af 35000 Kr. derude, og ligeledes var det meget tvivlsomt, at Salen kunde udlejes 78 Gange aarhg. Derfor vilde det budgetterede Overskud vist blive til et meget betydeligt Underskud. Taleren maatte derfor holde paa, at man mindst kræver en

Garantisum paa 150000 Kr. og samtidig en effektiv Garanti for, at Pengene virkelig er der, naar de skal bruges.

Niels Barnow beklagede at maatte være uenig med Hr. Mørup i denne Sag. Byraadet havde tidligere udtalt Sympati for Tanken, og paa Grundlag deraf gik forskellige interesserede Borgere i Gang med en Indsamling, hvor en stor Del tegnede sig, ikke alene fra nordre Bydel, men fra hele Byen. Der blev tegnet en ret betydelig Garantikapital, saa stor, at man næppe kunde paaregne en lignende Offervillighed, hvis det drejede sig om et Koncertlokale ved Banegaarden. Alle var enige om, at Byen trængte til et saadant Mødelokale, og det vilde gavne ikke alene nordre Bydel, men indirekte hele Byen ved at trække Folk hertil. Tilmed vilde det komme til at ligge i Forbindelse med et meget smukt Anlæg, som burde benyttes langt mere, end Tilfældet er nu. Med Hensyn til Rentabiliteten kunde selvfølgelig den opstillede Beregning slaa noget fejl, men der var ikke fra Modstandernes Side rejst noget afgørende imod, at Stadsarkitektens Opstilling var berettiget, og skulde det endelig slaa fejl, var der ogsaa i Beregningen et Overskud at løbe paa. Men selv om Byen ogsaa skulde bære et Tab ved Driften i de første Aar, vilde vist Borgerne være interesserede i, at det fordeles paa alle i Byen, for Tabet vilde paa mange Maader opvejes ved den indirekte Fordel, som det tilfører Byen. I den Forbindelse vilde Taleren sige, at den Udvidelse af den gamle Pavillon, som i sin Tid blev vedtaget paa visse Betingelser, maatte kaldes meget uheldig, og de ca. 150000 Kr. dertil vilde være meget ilde anvendt. Taleren vilde indtrængende anbefale Byraadet at tiltræde det foreliggende Forslag.

M. Brammer glædede sig over, at Konsul Barnow havde udtalt sig saa uforbeholdent i Tilslutning til Planen, for det var en Sag af allerstørste Betydning for Aarhus By. Byraadet maatte stadig være klar over, at Aarhus er Jyllands største By og ligger centralt i Danmark; det var en Stilling, som forpligtede; i Øjeblikket var Byen ved at stagnere, og alt, hvad der kunde gøres fra Byraadets Side for at hæmme dette, burde gøres. Hvis man slap Taget i Byens Udvikling, kunde det komme til at koste langt mere senere at faa det i Gang. Vilde man skabe et Kulturcentrum i Aarhus, der kunde blive af Betydning for det meste af Jylland, maatte man ogsaa ville Midlerne dertil, og et af disse Midler var at gøre Aarhus til Hjemsted for Musikens Kunst. Naar Byraadet sluttede sig til Tanken om at udskrive en Konkurrence, var det et Fingerpeg i Retning af, at Byraadet havde en virksom Interesse for Sagen. Der indkom mange gode Projekter, fire af disse præmieredes, og paa Grundlag af dem havde nu Stadsarkitekten selvstændigt udformet et meget smukt og tiltalende Projekt. Ud mod

Nørrebros Torv laa de store Restaurationslokaler med en Terrasse foran, og de vilde utvivlsomt blive meget benyttet; dernæst havde han indbygget den smukkeste Sal af de præmierede Forslag, en Sal, som man ikke let fandt Mage til, forsynet med Scene og Sideloger og ved Siden af Omklædningsværelser m. m., saa den ogsaa kunde anvendes som Teatersal. Langs hele Salens Længde var der Garderober, desuden tilstrækkelige Toiletrum og Reserveudgange. Hovedindgangen laa ad mod Nørrebrogade, og der var rigelig Plads baade til Vogne og spadserende. Ud mod Anlæget var en Terrasse, som sikkert vilde blive meget benyttet i Sommertiden, og endelig fandtes der Bolig for Værten. Det var udformet paa en arkitektonisk smuk Maade uden overflødigt Pynt, og hele Komplekset vilde blive en Seværdighed i Byen. Paa Grundene ved Banegaarden vilde der aldrig kunne bygges noget tilsvarende; der manglede som Baggrund den smukke Park, der burde benyttes langt mere end for Tiden. I Udkastet til Konkurrencen blev sat et Beløb paa 400000 Kr., men der var næppe nogen i Byraadet, som tænkte sig, at Projektet kunde gennemføres for denne Sum, og Garantien var nu forhøjet i Forhold til den større Udgift. Hvad Driften angik ansaa Taleren den tegnede Garanti for tilstrækkelig til at bære et eventuelt Underskud. Tilskudet fra Musikforeningerne var fast, og Garantien var effektiv nok; det var umuligt at sikre sig fuldstændigt paa alle Punkter. Naar Byen i Løbet af nogle Aar voksede sig saa stor, som Fabrikant Møller mente, skulde et saadant Foretagende nok til den Tid kunne forrente sig. Hvis man troede paa Byens Udvikling, maatte man støtte Forslaget. Ogsaa for det kommende Universitet var det af den største Betydning at have dette Koncertlokale, Musiken var en Kunstform, der fremfor nogen anden havde Bud til alle, ikke mindst til den studerende Ungdom. Taleren vilde sætte overordentlig Pris paa, at Byraadet kunde blive enig i denne store Sag; den burde løses af alle i Fællesskab, det vilde være baade det bedste og det smukkeste for Aarhus.

J. Chr. Møller kunde maaske være enig med Dr. Brammer, hvis Byens Udvikling alene laa i at faa et Musikhus, men selv om man fik et saadant med enkelte store Koncerter, vilde det næppe i større Grad fremme Byens Udvikling. De fleste Mennesker var maaske nok interesserede i Musik, men den Slags Musik, der var Tale om her, blev vist nærmest for de musikkyndige, og de store Koncerter, som nu afholdtes, var ikke særlig stærkt besøgte. Taleren vilde se lidt paa Rentabilitetsspørgsmaalet. Stadsarkitekten havde kalkuleret Bygningen til 500000 Kr., dertil kom Inventar for 100000 Kr., men hvis det skulde passe nogenlunde til Lokalerne vilde dette Beløb ikke slaa til. Dernæst var der Service, som man næppe fik en Vært til at købe, det blev andre 100000 Kr., saa man kunde rolig som

Minimum regne med 700000 Kr. Renten heraf til 8 % var 56000 Kr. aarlig, hvortil kom Skatter, Vandafgift, Assurance, Vedligeholdelse o. s. v., saa den aarlige Udgift blev sikkert ikke under 65000 Kr. Hvad det foreliggende Budget angik, vilde Taleren kalde det en ansvarsløs Opstilling. Hvordan vilde man tænke sig at faa en Leje af 35000 Kr. foruden Lys, Varme o. s. v., og hvis man virkelig tænkte sig, at en Mand gik ind derpaa, hvor fik man saa Garanti for, at han kunde betale en saadan Leje.

Der næst var der opført 78 aarlige Møder. Men hvor skulde disse Møder komme fra? Selv om Byen havde 200000 Indbyggere, kunde man næppe leje en saadan Sal ud 78 Gange om Aaret. Der var ikke mindste Sandsynlighed for, at denne Indtægt blot tilnærmelsesvis kunde komme ind, og det var uforstaaeligt, at Udvalget kunde gaa med til en saadan Opstilling. Angaaende den tegnede Garantikapital, saa skyldte man disse Folk en varm Tak, men Grundejerne derude vilde vist blive skuffede med Hensyn til Betydningen af denne Bygning. Men Taleren kunde ikke anse Garantien for tilstrækkelig; enten maatte Garanterne være solidariske, eller ogsaa maatte de stille Sikkerhed for, at Beløbet kunde indgaa gennem Aarene, naar der blev Brug derfor, for nogle af Garanterne kunde dø eller blive mindre betalingsdygtige i de 10 Aar. Overslaget kunde man slet ikke regne med. Hvis man vilde være nøgtern, maatte man sige, at Musikforeningerne giver 5000 Kr., Garanterne 11000 Kr., Salen udlejes 20 Gange aarlig og Lejen sættes til 10000 Kr. Nogen Forretning af Betydning kunde man ikke paaregne; hvem vilde om Vinteren gaa ud paa den Plads? Universitetet hørte man om ved enhver Lejlighed, men Taleren kunde ikke indse, at et Koncertlokale havde særlig Betydning for et saadant. Hvorfor skulde man ikke eventuelt kunne faa en lige saa god Bygning ved Banegaarden? Stadsarkitekten kunde jo nok lave noget lignende derude, og der var tilmed udset en Plads dertil. Skulde et saadant Projekt forrente sig, maatte det sættes i Forbindelse med Butikker paa et godt Strøg, hvor der kunde gives en ordentlig Leje; her vilde det give Byen en Udgift paa mindst 30000 Kr. om Aaret, og det havde Kommunen næppe Raad til.

Hvor skulde Pengene komme fra. Der var stor Pengetrang alle Steder, og Krediten indskrænkedes stadig; der var da ikke andet at gøre end at lægge det paa Budgetterne, hvilket igen vilde bevirke en betydelig Stigning af Skatten. Taleren vilde meget henstille at lade denne Plan fare, saa maatte man hellere give de Folk, som var interesserede i Planen, gratis Grund og et Tilskud f. Eks. paa 10000 Kr. i 10 Aar, saa vidste man da, hvad man gik ind til; det andet kunde man slet ikke beregne. Hvis Udvalget og Byraadets Flertal turde tage Ansvaret derfor, kunde man ikke forhindre det, men det vilde i saa Fald blive et

stort Ansvar, for det vilde ikke være at bruge Kommunens Penge paa rette Maade.

Kjeld Sørensen erindrede om, at da der var Tale om Mindeparken, Bispetorvet, Køb af Højvang og Ejendommene i Mejlgade o. s. v., da spurgte Fabrikant Møller ikke om, hvor Pengene skulde komme fra, da var der ingen Pengemangel. Hr. Møller maatte dog siges at stille sig ret velvillig til Tanken, naar han tilbød de interesserede gratis Byggegrund og 10000 Kr. om Aaret i 10 Aar, for det Tilbud gik langt videre end det, Udvalget her foreslog. Det var rigtigt, at man skyldte Grundejerne en Tak for deres Arbejde for Sagen, men det var en underlig Maade at sige Tak paa ved at forsøge at slaa det hele i Stykker.

Stadsarkitekten havde udregnet et Overslag over Indtægter og Udgifter; men da Hr. Møller var Modstander af Planen, trak han fra Indtægterne og lagde til Udgifterne. Taleren kunde gøre det modsatte, det betød lige meget. I Kommunens nuværende Pavilloner havde man hverken skaffet Inventar eller Service, og der vilde vel heller ikke blive Tale om noget saadant her. En stor Sal skulde nok blive brugt, f. Eks. havde Folkekoncerterne meget vanskeligt ved at faa Lokaler. En Bygning ved Banegaarden kunde næppe blive billigere, men det maatte dog være formaalstjenligt at faa de fremmede, som kom til Byen, længere end til Banegaarden, og naar man paatænkte en Bygning derude, indrømmede man jo samtidig, at Byen havde Brug for en saadan. Det var ikke helt rigtigt, at Summen var gaaet op fra 400000 til 600000 Kr. I Vedtægterne for Konkurrencen stod ca. 400000 Kr. og deri var ikke medregnet Inventar. Den oprindelige Sum var steget til 500000 Kr, men Stadsarkitekten var altid paa den rigtige Side i sine Overslag. Hr. Mørup mente at kuene gaa med til Planen, hvis der kunde fremskaffes en Garanti paa 150000 Kr; men kunde der blive Enighed paa den Betingelse, kunde Udvalgets Flertal muligvis gaa med dertil, i saa Fald vilde det være rigtigst at tage Sagen tilbage og forsøge dette. Forøvrigt indtog den borgerlige Gruppe en mærkelig Stilling i denne Sag, for de 3 af dens Medlemmer, der hidtil havde haft Ordet, var fuldstændige uenige.

Marius Geertsen hævdede, at det ikke var Kommunens Sag at bygge et Musikhus til Udlejning. Fabrikant Møllers Tilbud om en gratis Grund var udmærket, og det vilde sikkert de fleste i Byraadet kunne slutte sig til, maaske ogsaa til at give et særligt Tilskud. I en Tid, hvor Regeringen stadig krævede Besparelse, og hvor Budgetudvalget krævede de forskellige Budgetter sat ned for derved at faa Skatten nedsat, burde man ikke tænke paa et saadant Foretagende, tilmed naar det var givet, at det umuligt kunde forrente sig. Hvis et privat Konsortium vilde bygge et Musikhus, muligvis med Støtte fra Kommunen, var det den

bedste Løsning af Opgaven. Naar man saa, hvor daarligt f. Eks. Teatret forrentede sig, og at især Koncerterne gav Underskud, saa vilde det være haabløst at tænke paa, at dette Foretagende kunde svare sig, for Folk vilde jo ikke gaa til Koncerter. Det blev vist ogsaa umuligt at skaffe en Vært, som vilde betale den Leje, der forlangtes; Udvalget burde se at finde ham først. Det var absolut ikke tilstrækkeligt at møde med en Garanti som den foreliggende, der maaske ikke var mere end 50 % værd om 10 Aar.

H. P. Salling syntes ikke, Udvalget burde være forbavset over, at Kritiken først kom frem nu, for det var første Gang, der forelaa et virkeligt Overslag over Byggeomkostningerne og Driften. Driftsregnskabet var stillet saaledes op, at der fremkom et Overskud paa 20000 Kr. (Stemmer: 10000 Kr. !) Taleren havde i hvert Fald set en Beregning fra Stadsarkitekten, hvor Overskudet var 20000 Kr.; men det vilde snarere blive et Underskud paa 40000 Kr. Paa det foreliggende Regnskab for Aarhus Teater var der f. Eks. en Post paa 14000 Kr. til Brændsel, og det blev noget lignende i Musikhuset; Lys vilde koste ca. 6000 Kr., dertil kom Rengøring, og den opstillede Lejeindtægt kunde man roligt slaa en Streg over. Taleren havde hver Gang talt imod at lægge et Musikhus paa dette Sted; skulde et saadant forrente sig, maatte det være i Forbindelse med Butikker eller et stort Hotel. En saadan Sal vilde kun blive benyttet ved enkelte Lejligheder, Folkekoncerterne kunde næppe svare nogen stor Leje, og Koncerter var i det hele meget tyndt besøgte. Det vilde ogsaa være forkert at lave Teater i Forbindelse med Koncertsalen, for de to Ting kunde ikke forenes. Man skyldte Bidragyderne en Tak for deres Interesse for Sagen, og hvis der var Tale om et Projekt midt i Byen, hvor der kunde blive en god Forrentning, kunde Taleren gaa med til at anbefale det, men ikke som det nu forelaa.

Formanden vilde ikke lægge Skjul paa sin Stilling til Sagen. Stadsarkitekten havde foruden sit Overslag ogsaa været inde paa at vise, hvorledes Pengene kunde skaffes til Veje; men det kunde Byraadet vist bedre finde ud af end Stadsarkitekten, og det Forslag, som han fremkom med, var i hvert Fald ikke brugeligt. Angaaende Garantitegningen vilde Taleren minde om, at f. Eks. Garantien for Landsudstillingen stod kun i 3 Aar, og da var der kun ca. 1/3 af Garanterne, der kunde betale. Af de Garanter, som fandtes paa den foreliggende Liste, var enkelte døde, enkelte var gaaet fallit eller søgte Akkord. Naar der var en Garanti, maatte den være effektiv, saa den kunde indkasseres den Dag, den skulde bruges. Angaaende Bekostningen var de 600000 Kr. nok nogenlunde rigtigt; disse Penge skulde man laane, og det blev dyrt. Stadsarkitekten skrev noget om Kreditforenings- og Hypotekforeningslaan. Men det kunde slet ikke faas her, det maatte være et almindeligt

Laan, og et saadant fik man næppe uden et Kurstab paa 15 % eller 90000 Kr., saa var man oppe paa ca. 700000 Kr. Men det vilde vist være klog Politik som hidtil at holde sig borte fra Laanemarkedet, i hvert Fald i det halve Aar, der var tilbage af denne Byraadsperiode.

J. Chr. Møller vilde gøre Hr. Kjeld Sørensen opmærksom paa, at ved Købet af de nævnte Ejendomme skulde alle Pengene ikke betales, og til Bispetorvet skaffede private 300000 Kr. Taleren kunde ikke tro, at Hr. Kjeld Sørensen virkelig mente, at de Indtægter, der var budgetteret, kunde komme ind, for det var ganske umuligt.

Naar der blev sagt, at den borgerlige Gruppe var uenig, saa havde det vel ogsaa undertiden været Tilfældet med den socialdemokratiske, og for Resten var det vel ikke nødvendigt, at man altid saa ens paa enhver Sag. Taleren vilde godt staa ved sit Tilbud om gratis Grund og Tilskud, det blev betydeligt billigere end den foreliggende Plan; den burde Udvalget lade ligge foreløbig, det var ikke forsvarligt at gennemføre den du.

Andr. Christensen kunde i alt væsentligt slutte sig til de Betragtninger, Fabrikant Møller havde fremsat. Det maatte forbavse, at Hr. Kjeld Sørensen vilde tage Ansvaret for den Rentabilitetsberegning, der forelaa, for Taleren havde hidtil anset ham for at være meget forsigtig i økonomiske Spørgsmaal. Der var sagt, at Stadsarkitekten var ret sagkyndig paa Restaurationsomraadet; men de fleste maatte dog vist kunne sige sig selv, at det var utænkeligt at faa en Leje ind paa 35000 Kr. Udgiften var anslaaet til 8 % af Pengene. Men det vilde ikke paa langt nær slaa til; der skulde Lys og Varme til, Vedligeholdelse, Afskrivning o. s. v.; alle disse Udgifter var slet ikke opført paa Regnskabet, saa det var en højst mærkelig Maade at opstille et Driftsregnskab paa. Taleren havde aldrig set et saa ansvarsløst Overslag som dette. Der var ingen Tvivl om, at Kommunen gjorde en god Forretning ved at følge Fabrikant Møllers Forslag i Stedet for det, som forelaa her.

H. P. Christensen takkede Udvalgets Flertal, fordi de havde fremsat et klart Forslag, som der nu maatte tages Standpunkt til. Den borgerlige Gruppe havde hidtil viftet med smukke Ord overfor nordre Bydel og det Offer, man vilde bringe; nu viste det sig, at der næppe var mere end 1 Mand af Gruppen, som var Tilhænger af Planen. Selvfølgelig var Tiden vanskelig, og Pengene kostbare, saa det var dyrt at komme paa Laanemarkedet, og det var derfor forstaaeligt, hvis den socialdemokratiske Gruppe ikke ene vilde tage Ansvaret for Gennemførelsen af Planen. Man havde hidtil faaet Indtryk af, at der fra hele Byraadet, maaske med Undtagelse af Borgmesteren, var Sympati for Planen, og man var ogsaa enig om at udskrive en Konkurrence, men nu blev det hele opstillet som en ganske umulig

Ordning. Som Forholdene nu laa, vilde Taleren foreslaa Udvalget at tage Sagen tilbage og foreløbig henlægge den, men samtidig henstille til Udvalget ikke at foretage den paatænkte Udvidelse af den gamle Pavillon, for hvis det skete, vilde det være ensbetydende med, at Musikhuset fuldstændig maatte opgives, og det skulde gerne være saaledes, at dette Spørgsmaal kunde tages op til Løsning, naar de økonomiske Forhold blev bedre. Man burde nøjes med nu at nedrive det gamle Træhus og forbedre Afløbsforholdene. Det var ikke nogen Livssag for den socialdemokratiske Gruppe at faa Musikhuset opført nu, og der var god Brug for Pengene andre Steder, f. Eks. til Boligbyggeri, som den borgerlige Gruppe forhaabentlig vilde stille sig mere velvillig til.

M. Brammer fandt ikke meget Hold i Fabrikant Møllers Forsøg paa at aflive Sagen. Tilskudet fra Musikforeningerne var sikkert, og den foreliggende Form for Garantien fra Grundejerne var alt, hvad man med Rimelighed kunde forlange. Det var lidt beskæmmende, at Hr. Geertsen og Borgmesteren vilde bruge saadanne Udtalelser, at 50 % af Garanterne var ikke noget værd. (Formanden: Det har jeg aldrig sagt). Hr. Geertsen udtalte, at det var ikke en Byraadssag at rejse et Musikhus. Men hvorfra kendte Hr. Geertsen, hvad der var et Byraads Opgave? I flere andre Byer havde Byraadet i hvert Fald været inde paa noget lignende. Der var i Byen en levende Stemning for dette Projekt, og Byraadet havde givet sin Tilslutning ved at udskrive en Konkurrence; naar man saa bag efter udtaler, at det var helt ud i det blaa at bygge et Musikhus her, saa var det en mærkelig Optræden af et ansvarligt Byraad. Hr. Geertsen forlangte ogsaa at faa en Vært først. Men hvor skulde man finde den Mand, der vilde leje, før Bygningen var rejst. Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse burde hellere tænke paa at faa Banegaardsforholdene ordnet snarest muligt og faa nogle af de Millioner frigjort, som var begravet der; det vilde gavne Byen langt mere end at slaar saadanne Ting i Stykker. Man havde ikke megen Tiltro til Aarhus By, naar man ikke mente, at Byen kunde løse en saa lille Opgave som at bygge et Musikhus. Taleren havde kun set en Rentabilitetsberegning med et Overskud paa 10000 Kr.; hvis der fandtes en anden med 20000 Kr., maatte den være kommet til senere. Der var ikke Tvivl om, at der kunde skabes en god Forretning derude, den store Mødesal vilde sikkert blive meget brugt af de mange store Foreninger omkring i Landet, som vanskeligt kunde faa tilstrækkeligt store Lokaler. Ligeledes kunde man drage store Vareudstillinger o. l. hertil, og det maatte forundre, at i hvert Fald Forretningsmænd og Næringsdrivende i Byraadet ikke kunde forstaa dette. Det gjorde Taleren lidt ondt, at Hr. H. P. Christensen allerede nu vil gaa med til at henlægge Sagen, i saa Fald var maaske den tegnede Garantikapital helt spildt; derfor var det rette

Tidspunkt nu til at faa denne Sag i Orden.

Formanden havde ikke Tallene for Banegaardskontoen ved Haanden, men havde omtrent hver Maaned oplyst derom, saa længe Kontoen havde bestaaet.

Leonhard Hansen takkede Udvalget for det klare Forslag, det havde fremsat; det vidnede om et Storsyn hos dette Udvalg, som Taleren ikke troede, det var i Besiddelse af, og det viste en god Vilje til at forsøge at drage Aarhus ud af det Dødvande, som Byen var inde i med Hensyn til Forlystelseslivet. Aarhus var en grumme kedelig By; der var en Duft af Kirkegaard her, og det burde ændres. Der taltes om Rentabiliteten og Garantien, men der skinnede noget andet igennem, nemlig Ønsket om at slæbe alt muligt til Banegaarden uden at tage Hensyn til de øvrige Bydele. Her var vist en stor Offervillighed fra Grundejerners Side, og Projektet vilde trække fremmede gennem Byens Hjerte til Gavn for hele Byen, derfor burde man, hvis Sagen henlægges, ikke lægge den længere hen, end den hurtigt kunde tages op igen. Forhaabentlig vilde saa disse Borgere vise den samme Offervillighed, naar Sagen atter blev taget op, og Byraadet blev mere velvilligt for Tanken end nu.

A. Mørup vilde rette en lille Misforstaaelse fra Hr. Kjeld Sørensens Side. Det var rigtigt, at Udvalget paa et vist Tidspunkt var enig om Garanties Størrelse, men Taleren forlangte det hele virkelig garanteret, medens Flertallet vilde nøjes med at faa 1/10 deraf indbetalt straks. Taleren kunde slutte sig til Hr. H. P. Christensens Forslag og havde egentlig foreslaaet noget lignende i Udvalget for en Tid siden, idet det ny Byraad burde have Ansvaret for Ordningen af denne Sag. Ligeledes burde man foreløbig udsætte Forslaget om Udvidelsen at den gamle Pavillon. Taleren havde aldrig mærket noget til en "Kirkegaardslugt" i Aarhus, og selv om den fandtes, vilde et Koncertlokale næppe kunde forandre Luften synderlig.

Kjeld Sørensen havde ikke faaet noget klart Svar fra Hr. Mørup, om han kunde slutte sig til Forslaget, naar der blev en effektiv Garanti paa 150000 Kr. Hr. Salling talte om de store Udgifter, men vilde alligevel stemme for et Musikhus paa et andet Sted; det var altsaa Pladsen, det var galt med. Hr. Overretssagføreren kom ogsaa med en lang Kritik af Forslaget; men han burde læse Indstillingen først, saa at han vidste, hvad han talte om. Der stod nemlig, at Restauratøren overtager Etablissementet og driver det for egen Regning, og dermed faldt hele Overretssagførerens Kritik til Jorden. Det var en underlig Fremgangsmaade af Byraadet enstemmig at vedtage en Konkurrence, som kostede ikke saa lidt, og saa bagefter stille sig absolut imod Planen. Taleren var ikke glad ved at tage

Sagen tilbage; men naar den borgerlige Gruppe med Vold og Magt modsatte sig Ordningen, burde man næppe ½ Aar før Valget vedtage Sagen med Flertal, der var ingen Grund til, at den borgerlige Gruppe skulde have Musikhuset at gaa til Valg paa.

Niels Barnow kunde godt tiltræde Hr. H. P. Christensens Forslag; det var ikke Hovedsagen at faa Musikhuset opført lige nu; Hovedsagen var, at de ca. 150000 Kr. ikke blev smidt ud til Forandring af den gamle Pavillon. Med Hensyn til Lejen af Musikhuset, saa beroede det jo meget paa, at man fik den rette Mand til at lede det.

Svendborg Kommune havde 27000 Kr. i Leje af Etablissementet Christiansminde, og saa skulde det ikke synes umuligt i en By som Aarhus at faa en Leje paa 35000 Kr. At anslaa Lejen til 10000 Kr. lød i hvert Fald mærkeligt, naar Værten i den gamle Pavillon efter en Udvidelse skulde give 16000 Kr. Men de advarende Røster skulde være kommen frem paa et lidt tidligere Tidspunkt, saa havde man ikke behøvet at ulejlige Byens Borgere med Indsamling o. s. v. Disse Borgere skyldte man baade en Tak og en Undskyldning for deres Ulejlighed.

Marius Geertsen havde ikke i mindste Maade villet nedsætte de Borgere, som havde tegnet Garanti, men kun sagt, at om 10 Aar var Garantien maaske ikke 50 % værd; Resultatet fra Landsudstillingen pegede i samme Retning. Taleren skulde nok tage sit Ansvar i denne Sag, men det vigtigste Ansvar var det økonomiske, og de Herrer fra den anden Side vilde næppe tage det økonomiske Ansvar for Sagen og de Beregninger, der var opstillet her. Udvalget burde først have sikret sig en Vært, der vilde give den paatænkte Leje, i Stedet for at møde med en Garanti, der ikke er nogen virkelig Garanti. Den borgerlige Gruppe modsatte sig ikke, at der bygges et Musikhus i Nordre Bydel, idet Fabrikant Møller jo netop havde stillet Forslag om kommunal Støtte til et saadant; men at Kommunen bygger et Musikhus paa det foreliggende Grundlag var at handle letsindigt med Kommunens Midler.

J. Chr. Møller syntes, at Dr. Brammer skulde tale om det, han havde Forstand paa. Udvalget kunde ikke gøre noget ved Banegaardssagen, det stod paa Ministeriet, og dér kunde Dr. Brammer henvende sig og faa Besked. Taleren fastholdt sin Stilling til Forslaget; men naar Socialdemokraterne var saa overbevist om dets Fortræffelighed, kunde de jo gennemføre det; de havde jo Magten dertil. Naar de saa ikke gjorde det, maatte det jo være, fordi de ikke vilde have Projektet gennemført, og den borgerlige Gruppe havde derfor ikke mere Skyld i Forkastelsen end det øvrige Byraad. Der skulde ikke tages specielt

Hensyn hverken til nordre eller søndre Bydel, men til hele Byens Interesser.

J. Perregaard var enig med Fabrikant Møller i, at der ikke maatte ses paa en enkelt Bydel, men paa hele Byens Fordel, og derfor burde Musikhuset ogsaa ligge paa et Sted, hvor det kunde forrente sig. Men her mente Taleren rigtignok, at Stedet netop maatte blive Vennelyst, for et saadant Etablissement kunde ikke drives uden i Forbindelse med en Park. Men hele Fremgangsmaaden ved Konkurrencen, Præmieringen o. s. v. var saa mærkelig, at man næsten maatte tro, det skulde være et Filmsteater. Der blev præmieret 4 Arbejder, hvoraf ingen kunde bruges, og det eneste, som havde lagt en Restauration ud mod Torvet ligesom det foreliggende Forslag, fik ingen Præmie. Naar Aarhus stod i Stampe, skyldtes det Boligforholdene, og det bedste Middel til at afhjælpe Stilstanden var at bevilge Penge til Boliger.

Vald. Pedersen hævdede, at den borgerlige Gruppe ikke kunde løbe fra Ansvaret for Forslagets Forkastelse; Gruppens Hjerte, saavel som Borgmesterens, var nærmere Historien ved Banegaarden, det havde man erfaret adskillige Gange. Men hvor var Garantien for, at Foretagendet vilde svare sig bedre ved Parkalléen end ved Vennelyst. Grunden her kunde ikke sælges, men i Parkalléen vilde den blive altfor dyr til Musikhus. De Herrer Geertsen og Salling vilde ikke have et Musikhus; deres Hjerte hængte naturligvis ved "Tulipanen" i Paradisgade; men heldigvis laa denne paa et afsides Sted, for den Slags pyntede ikke i Byen. Naar der blev sagt, at Opførelsen af Teaterstykker vilde skade Aarhus Teater, saa burde Byraadet hellere henstille til Aarhus Teater at finde en Form, saa det bedre kunde svare sig; Administrationen var vist temmelig dyr derovre. Naar Rentabiliteten skulde gøres saa daarlig, var der jo den Udvej at søge en Biografteaterbevilling, men saa gik man maaske ogsaa private Interesser for nær. De Borgere, der havde tegnet sig som Garanter, var ikke blevet omtalt særlig smukt, men Taleren troede alligevel ikke, at de derfor opgav Tanken; Musikhuset vilde sikkert blive rejst, i hvert Fald i den næste Byraadsperiode, og i alle Tilfælde var det ude i det blaa at give 128000 Kr. til den gamle Pavillon.

Formanden fandt det morsomt, at de Herrer Brammer og Vald. Pedersen fraraadede at købe Grunde ved Parkalléen og saa samtidig skældte Taleren ud, fordi der ingen Grunde blev solgt. Taleren havde advaret imod at give Penge ud til andet end det absolut nødvendige i det kommende Aar. Der skulde bruges ca. 2 1/4 Mill. Kr. til et nyt Gasværk, og man burde ikke for Øjeblikket gaa paa Laanemarkedet for at rejse et Musikhus, saa hellere

bygge Boliger. Derfor kunde Taleren ikke tage imod nogen Bebrejdelse fra Hr. Vald. Pedersen.

Sagen gik tilbage til Udvalget.

Uddrag fra byrådsmødet den 29. september 1924 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 48-1924)

Indstilling fra Forskønnelsesudvalget angaaende Udvidelse af Vennelystpavillonen.

Følgende Indstilling forelaa:

"Udvalget indstiller, at den i Byraadets Møde den 22. November 1923 vedtagne Udvidelse af Vennelystpavillonen bringes til Udførelse, dog indstiller Ingeniør Mørup, at der fra Direktør Mikkelsens Side først skaffes Kautionsister, der kan godkendes af Byraadet"::

Formanden oplyste, at som Sagen laa, havde Udvalget Bemyndigelse til at lade Udvidelsen foretage, saafremt det ønskede det.

Kjeld Sørensen var ikke rigtig klar over, om Bevillingen var i Orden. Sagen blev udsat, da det ny Musikhus kom paa Tale, men paa den anden Side havde Udvalget ikke taget andet Forbehold overfor Direktør Mikkelsen, end at Byraadet skulde godkende Kontrakten, og det var sket. Direktøren gjorde derfor gældende, at Kontrakten var i Orden, og det kunde man næppe bestride, saa man maatte vel i Gang med Udvidelsen. Skulde der blive Strid om Kontrakten, maatte det blive Byraadet og ikke Udvalget, som var Part i Sagen.

Formanden gennemgik de forskellige For handlinger og Vedtagelser i Sagen. Udvidelsen var udtrykkelig vedtaget, for saa vidt Musikhuset ikke blev til noget, og den Beslutning maatte stadig staa ved Magt. Ligeledes var Licitationen afgjort under samme Forbehold. Det maatte nu blive Udvalgets Sag, hvad det vilde foretage sig.

J Chr. Møller erkendte, at Udvidelsen af Pavillonen var vedtaget, men der var et andet Moment, idet Taleren udtrykkelig forlangte, at der fra Værtens Side stilles en effektiv Garanti for den ny Leje, og Garantien skulde godkendes af Byraadet. Nu blev der sagt, at baade Kontrakterne og Kautionsisterne havde været forelagt Byraadet, men i saa Fald var Kautionsisternes Navne kommen paa i sidste Øjeblik før Mødet, saa kun meget faa havde

vidst det. Ligeledes havde Taleren forstaaet det saaledes, at f. Eks. Ingeniør Mørup som Medlem af Udvalget ikke havde været bekendt med Kautionisternes Navne forinden Mødet, saa det kunde se ud til, at disse var godkendt af Udvalgets Formand alene. Taleren ansaa imidlertid ikke disse Kautionister for gode, saa Garantien var ikke effektiv, og Kontrakten var kun godkendt af Byraadet paa den Betingelse.

A. Bitsch var af den Formening, at det paa sidste Møde efter Henstilling fra Partiets Gruppeformand blev vedtaget at henlægge Planen foreløbig, baade angaaende Musikhuset og den gamle Pavillon med Undtagelse af ganske enkelte nødvendige Forbedringer. Hvis man nu gik til denne Udvidelse, maatte Musikhuset udskydes i en lang Aarrække.

Formanden svarede, at Sagen sidst behandledes saaledes, at Udvalget tog den tilbage, og der skete ingen andre Vedtagelser.

A. Mørup bekræftede, at Kontrakten med Direktør Mikkelsen skulde godkendes af Byraadet og derunder ogsaa Garantien for Lejens Betaling. Da Sagen blev behandlet i Grupperne, var Garanternes Navne ikke paa Kontrakten; de blev sat paa senere, og Taleren fik det først at vide lige før Mødet. Det var i Virkeligheden Kontrakten uden Garanternes Navne, der behandledes i Byraadet og under den Forudsætning, at Garantien senere skulde godkendes, og det var flere Gange hævdet fra Gruppens Side. Men det kunde vel heller ikke være vanskeligt for Værten at skaffe en Garanti, som Byraadet kunde godkende, og i saa Fald kunde Taleren gaa med til Forslaget.

Kjeld Sørensen gjorde opmærksom paa, at her var 2 Parter, som havde afsluttet en Kontrakt, og saa kunde den ene af dem ikke uden videre lave om derpaa. Fabrikant Møller talte ganske rigtig om, at Garantien skulde vedtages af Byraadet, men derfor var det jo ikke nogen Vedtagelse, og han burde selv se efter, om hans Krav til Kontrakten var opfyldt. Hr. Mørup kunde ikke nu bagefter sige, at han ikke havde kendt noget dertil, for han havde været med i Sagen fra første Begyndelse og faaet de samme Oplysninger som Udvalgets øvrige Medlemmer. Forøvrigt stod og faldt "Vennelyst" ikke med Direktør Mikkelsen; hvis han ikke opfyldte sine Forpligtelser, kunde man faa en anden Vært. Men det var Byraadet og ikke Udvalget, der havde Ansvaret for hans Ansættelse. At foretage de nødvendige Forbedringer i Pavillonon var ikke let, for det meste var daarligt.

Andr. Christensen fandt ikke Sagen saa vanskelig, hvis da ikke Udvalget havde truffet andre Aftaler med Direktør Mikkelsen, end Kontrakten viste. Det var rigtigt, at naar der var

sluttet en Kontrakt, kunde den ene Part ikke løbe fra den; men den var ogsaa kun vedtaget ud fra den Forudsætning, at Garantien skulde godkendes af Byraadet. Det var mere end et Ønske fra Fabrikant Møllers Side, idet han her talte paa Gruppens Vegne, og Kjeld Sørensen var ogsaa indforstaaet dermed. Kontrakten var altsaa godkendt under den Forudsætning, at Udvalget senere skulde forelægge Garantien for Byraadet, som saa maatte afgøre, hvorvidt den var betryggende eller ikke, og det var ikke sket. Indtil det skete, var Byraadet ikke bundet overfor Direktør Mikkelsen.

J. Perregaard syntes, at Hr. Kjeld Sørensen her havde været noget uforsigtig, for Garantien var intet værd. I samme Forbindelse vilde Taleren henstille til Udvalget at faa Kontrakten lavet saaledes, at der kunde skrives ind mod den Maade, hvorpaa Restaurationen blev drevet, for som det var i Øjeblikket, kunde Kommunen ikke være det bekendt.

Formanden mente, at denne Side af Sagen hørte under Politimesteren.

H. P. Christensen havde helst set, at man sparede denne Udvidelse, for hvis Udvalget vilde gennemføre Forslaget om en Udvidelse til 128000 Kr., var det samme som at sige, at man ønskede ikke at faa et Musikhus. Hvorvidt Kontrakten var vedtaget med Garantien, burde Udvalget nærmere undersøge, og hvis Kommunen var bunden, maatte man hellere paa en eller anden Maade affinde sig med Direktør Mikkelsen og saa spare Udvidelsen. Dog vilde det være nødvendigt at rive Træskuret ned og forbedre Toiletforholdene.

J. Chr. Møller havde dengang set Byraadssagerne igennem, og det burde være tilstrækkeligt.

Det var mærkeligt, at Formanden vilde tage Ansvaret for Garanterne i Stedet for at forelægge deres Navne i Udvalget først, og i hvert Fald burde han have meddelt i Byraadet, at Garanternes Navne var kommen til. Udvalget burde forsøge at skaffe en virkelig Garanti, som Byraadet kunde godkende.

J. Perregaard sluttede sig til Hr. H. P. Christensens Forslag om at søge en Forhandling med Mikkelsen, og selv om det skulde blive temmelig dyrt for Kommunen, var det bedre end at foretage denne Udvidelse.

Kjeld Sørensen henstillede til Hr. Perregaard at komme med en Klage over Forholdene, saa skulde Udvalget undersøge den, og Forholdene skulde blive forbedrede. Udvalgets Flertal vilde helst have Musikhuset ved Indgangen, men Kontrakten kunde man ikke uden videre se bort fra, og efter den var man pligtig til at foretage Udvidelsen. Hr. Mørup vidste

som Medlem af Udvalget Besked med alt, og hans Udtalelser ved sidste Møde var i Modstrid med, hvad han havde sagt i Udvalget, saa det var ikke berettiget af ham nu at sige, at han ikke kendte noget dertil.

Marius Geertsen mente, at Byraadet til enhver Tid kunde kassere Kautionisterne, hvis man ikke fandt dem gode nok, og forlange andre. Men det var maaske praktisk at affinde sig med Direktør Mikkelsen og faa en anden Vært, før man skred til en Udvidelse.

Andr, Christensen kunde ikke anerkende Hr. Geertsens Fortolkning. Maaske hvis en Mand ligefrem gik fallit eller døde, men ellers maatte man beholde de Kautionister, man engang havde godkendt. Men man kunde gøre Hr. Mikkelsen opmærksom paa, at man ikke havde godkendt Kautionisterne, og derved kunde man vel faa en foreløbig Udsættelse af Sagen. Naar Kautionsspørgsmaalet var bragt i Orden, kunde man ikke nægte at foretage Arbejdet.

Formanden fastslog, at Byraadet havde vedtaget at bygge deroppe, og hvis man ikke skulde bygge, maatte der komme Forslag om at standse Arbejdet.

Marius Geertsen maatte fastholde, at der kunde komme det Tidspunkt, hvor Byraadet kunde sige, at disse Kautionister er ikke længere gode nok, hvorfor man maa kræve andre i Stedet.

J. Perregaard erklærede, at hvis Musikhuset ved denne Udvidelse blev slaaet helt i Stykker, var det de Herrer Kjeld Sørensens og Brammers Skyld, for der var Flertal i Byraadet for at gennemføre Forslaget om Musikhuset.

M. C. Falk oplyste, at da Taleren saa Byraadssagerne, stod disse Mænds Navne som Kaution under Kontrakten. Naar en Mand betalte sin Leje, skete der jo ikke noget, og gjorde han det ikke, kunde han hurtigt smides ud. Kontrakten var i hvert Fald godkendt, saa der var næppe noget for Byraadet at gøre derved nu. Der var ingen Grund til at male Forholdene i Vennelyst saa sorte; de var ikke værre der end andre lignende Steder, og i hvert Fald havde Sommerforestillingerne været baade smukke og gode.

J. C. hr. Møller spurgte, om Kautionsspørgsmaalet var behandlet i Forskønnelsesudvalget før Byraadsmødet.

A. Mørup fastholdt at have faaet Kautionisternes Navne at vide lige før Mødet, og det var selvfølgelig en Fejl af Udvalget, at Navnene ikke blev nævnt i Forhandlingerne. Det var rigtigt, at Taleren var blevet holdt å jour, men ved de senere Vedtagelser i Sagen havde Taleren stadig regnet med, at det altsammen var under Forbehold af, at

Kautionspørgsmaalet blev bragt i Orden først. Direktør Mikkelsen regnede vel nu med, at hans Kautions var i Orden, og saa skyldte man ham at gaa i Gang med Arbejdet. Taleren kendte ikke noget til, hvorledes Ballerne i Vennelyst foregik, og havde regnet. med, at naar Politimesterens Tilladelse forelaa, var det i Orden; men det var muligvis forkert.

Niels Barnow opfattede Situationen saaledes, at Byraadet ikke havde nogen som helst Forpligtelse overfor Direktør Mikkelsen; men Udvalget maatte vel være af en anden Mening, siden det kom med denne Indstilling. Taleren kunde ønske at vide, om man fuldstændig havde skrinlagt Musikhuset, ellers vilde Taleren henstille at tage Sagen tilbage til nærmere Overvejelse.

Formanden fandt det under Byraadets Værdighed at behandle Sagen saaledes. Byraadet havde vedtaget at bygge deroppe efter Udvalgets Forslag, og hvis Sagen skulde standses, maatte Forslaget derom komme fra Udvalget.

Kjeld Sørensen mente i Modsætning til Konsul Barnow, at Byraadet havde en Forpligtelse, og hvis Garantien ikke var i Orden, var det ikke Hr. Mikkelsens Skyld, men Byraadets. Men Kontrakten med Garantien var godkendt af Byraadet, og saa var det forsent nu at gøre Ophævelser. Hvorvidt Kautionspørgsmaalet var behandlet i et Udvalgsmøde, kunde Taleren ikke erindre nu efter 10 Maanedes Forløb.

Niels Barnow benægtede, at Byraadet havde godkendt nogen Garanti. Hvis Hr. Mikkelsen inden en vis Frist skaffede en fyldestgørende Garanti, var man maaske bunden, men i hvert Fald ikke før.

Andr. Christensen bemærkede, at man ikke kunde lægge Direktør Mikkelsen noget til Last, for han maatte jo gaa ud fra, at Kautionen var i Orden, naar han ikke havde faaet andet at vide. Taleren mente ikke, at Byraadet var bunden overfor Mikkelsen, før han stillede en betryggende Garanti, for Garantien havde ikke foreligget for Byraadet eller i hvert Fald for sent i Henhold til Forretningsordenen.

Formanden henstillede at faa en Ende paa Sagen.

Kjeld Sørensen kunde ikke se, der var andet at gøre end at gaa i Garg med Udvidelsen, saafremt der ikke vedtoges andet.

Formanden fastslog at behandle Sagen saaledes at den gaar tilbage til Udvalget, idet man henviser til Beslutningerne fra de tidligere Møder. Ellers maatte der komme Forslag om at annullere de tidligere Beslutninger.

Formandens Forslag vedtoges.

Uddrag fra byrådsmødet den 16. oktober 1924 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 48-1924)

Sagen angaaende Licitationstilbud paa Murer- og Tømrerarbejdet ved Vennelystpavillonens Udvidelse. (B 1923-24, Side 233).

Forskønnelsesudvalget indstiller at overdrage Arbejdet til Tømrermester Bæk Jensen og Muremester R. B. Bromann, dog saaledes, at der ydes Muremester Bromann et Tillæg af Kr. 750 Kr. til den tidligere approberede Tilbudssum.

Kjeld Sørensen anbefalede Indstillingen. Tillæget skyldtes Arbejdslønnens Stigning siden i Foraaret.

Indstillingen vedtoges.

Uddrag fra byrådsmødet den 8. januar 1925 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 48-1924)

Licitationstilbud paa Snedker-, Blikkenslager- og Glarmesterarbejdet ved Vennelystpavillon.

Fra Forskønnelsesudvalget forelaa følgende Indstilling:

Snedkerarbejdet: Tømrermester C. N. Withen for 8718 Kr.

Blikkenslagerarbejdet: H. P. Salling & Sønner for 2078 Kr.

Glarmesterarbejdet: Th. Justesen for 600 Kroner.

Kjeld Sørensen forelagde Indstillingen. Ved Glarmesterarbejdet var Blikkenslager S. P. Jørgensen lavestbydende, men da han for Tiden var konkurs, havde man ikke ment at kunne overdrage ham Arbejdet, og indstillede derfor den næstlaveste.

(J. Nr. 48-1924)

Indstilling fra Forskønnelsesudvalget angaaende Ændring i Planerne for Ombygning af Vennelystpavillonen.

Fra Stadsarkitekten forelaa følgende Indstilling:

"Paa given Foranledning tillader jeg mig herved at fremsende et skitse-mæssigt behandlet Ændringsforslag af den gamle Pavillon i Vennelyst.

Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Loftet i hele Taget forhøjes som vist, og at Taget over Verandaerne, som er tænkt overdækkede, bringes op i samme Højde, hvorved der fremskaffes et stort Rum med ca. 425 Siddepladser; om ønskes kan der endvidere anbringes en Balkon i Salens østlige Ende med ca. 120 Siddepladser. Samtidig foreslaas Scenen udvidet og forhøjet saaledes, at den kan benyttes i fuld Udstrækning i Stedet for den nuværende aabne Scene.

Dette Ændringsforslag vil medføre en Merudgift paa 45000 Kr., der fordeler sig med 13000 Kr. til Scenebygningen og 32000 Kr. til Salen."

Fra Forskønnelsesudvalget forelaa følgende Indstilling :

"Fremsendes til Byraadet, idet man under Henvi-sning til vedlagte Tilbud af 28. Januar d. A. fra Direktør S. M. Mikkelsen indstiller, at de tidligere godkendte Planer til Ombygning af Vennelystpavillonen ændres i Henhold til Stadsarkitektens Forslag med en samlet Merudgift paa 45000 Kr."

Kjeld Sørensen erindrede om det tidligere vedtagne Forslag, som gik ud paa at opføre en Tilbygning til den nuværende Pavillon, samt en Ændring af Scenen og Overbygning af Terrassen. Tilbygningen var nu rejst, men da man skulde have fat paa det øvrige, var Tanken kommen frem om at foretage den foreslaaede Ændring Efter at Udvalget havde drøftet denne, havde man haft en Forhandling med Direktør Mikkelsen, som var gaaet med til at yde 5 % Forrentning af Merudgiften og samtidig gaaet ind paa, at Anlæget bliver

aabent for Publikum efter Sommeren 1925. Dermed vilde et længe næret Ønske fra Beboerne i denne Bydel blive opfyldt. Da selve Bygningens Udseende ogsaa vilde vinde ved Forandringen, var Udvalget gaaet med til at anbefale Ændringen, og man kunde da regne med, at Pavillonen vilde være tilfredsstillende i en Aarrække.

J. Chr. Møller ansaa den foreslaaede Ændring for heldig; men financielt set var det jo ikke nogen god Forretning for Kommunen, naar Beløbet kun skulde forrentes med 5 %. Taleren kunde have ønsket, at Udvalget ved denne Forhandling med Direktør Mikkelsen havde benyttet Lejligheden til at faa en bedre Garanti for Lejen af Etablissementet; det havde været af Betydning for Kommunen at faa denne sikret noget bedre. Det maatte ogsaa drøftes, hvorfra Pengene skal tages, for man kunde næppe vedblive at tage af Kassebeholdningen uden at naa Bunden, og det var ogsaa dyrt at laane Penge.

Kjeld Sørensen svarede hertil, at Forrentningen af den samlede Udgift blev 8 ½ %, medens man plejede at regne med 10 %. Det var imidlertid umuligt at naa mere end de 5 %, og det var heller ikke lykkedes at faa en anden Garanti for Lejen; men alligevel maatte det siges, at Direktør Mikkelsen havde stillet sig meget velvillig overfor Udvalget. Merudgiften kunde maaske tages paa samme Maade som det tidligere bevilgede, saaledes at Afdragstiden forlænges noget; men det kunde Udvalget jo drøfte, hvis Sagen ikke skulde overgaa til Budgetudvalget.

J. Perregaard bemærkede, at det var gaaet her som altid, naar en gammel Bygning skulde laves om, at det blev dyrere end beregnet, og muligvis blev Udgiften større endnu til Forandring af Garderobe- og Toiletforholdene, men det maatte man vel tage med. Muligvis havde det alligevel været klogere at bygge en ny Pavillon paa et mere centralt Sted.

Formanden oplyste, at Kassebeholdningen siden December var svunden med 800000 Kr. og der var dog Penge endnu. Men hvis man havde bevilget de 700000 Kr. til Musikhuset, vilde Bunden være naaet. Taleren ansaa det foreliggende Forslag for en stor Forbedring af Pavillonen, som man vist maatte gaa med til. Den finansielle Side af Sagen kunde jo nærmere overvejes.

Indstillingen vedtoges.

Uddrag fra byrådsmødet den 14. februar 1925 - side 14

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 48-1924)

Indstilling fra Forskønnelsesudvalget om, at Ombygningen af Vennelystpavillonen overdrages de Haandværkere, som har Udvidelsen i Entreprise.

Indstillingen vedtoges.

Uddrag fra byrådsmødet den 14. marts 1925 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 48-1924)

Licitation over Varmeanlægget ved Udvidelse af Vennelystpavillonen.

Fra Forskønnelsesudvalget forelægger følgende Indstilling :

" Fremsendes til Byrådet, idet man i Henhold til Stadsingeniørens Forslag indstiller, at det billigste Tilbud indsendt af Vand- og Gasmester N. Thomsen, lydene på 11700 Kr., approberes, forudsat at han kan stille det forlangte Depositum; i modsat Fald foreslås Arbejdet overdraget til den næstbilligste, nemlig Vand- og Gasmester N. M. Mogensen med Tilbud lydene på 12119 Kr."

Indstillingen vedtoges.

Licitation over Spildevandsanlægget ved Udvidelsen af Vennelystpavillonen.

Fra Forskønnelsesudvalget forelægger følgende Indstilling:

"Fremsendes til Byrådet, idet man i Henhold til Stadsingeniørens Forslag indstiller, at det billigste Tilbud, indsendt af Vand- og Gasmester A. M. Sørensen, lydene på 3890 Kr., approberes, forudsat at han kan stille det forlangte Depositum; i modsat Fald foreslås Arbejdet overdraget til den næstbilligste, nemlig Vand- og Gasmester C. F. Andersen med Tilbud lydene på 4350 Kr."

Indstillingen vedtoges.

